

LA CALBA TEATRE & ANAMOURI Presenten:

Un bísou pour Antonín Artaud

Autora i directora

Júlia Del Solar

Músic

Víctor Carol

Intèrpret

Borís Daussà

On els altres proposen obres jo no pretenc
res més que mostrar el meu esperit.

La vida és cremar preguntes.

No entenc una obra separada de la vida.

No vull la creació separada...

Antonín Artaud.

LA CALBA TEATRE

www.lacalba.com

www.lacalba@lacalba.com

Autora i directora

Júlia Del Solar

Músic

Víctor Carol

Intèrpret

Boris Daussà

Fotografia

Aurélie Kula

Un bisou pour Antonin Artaud

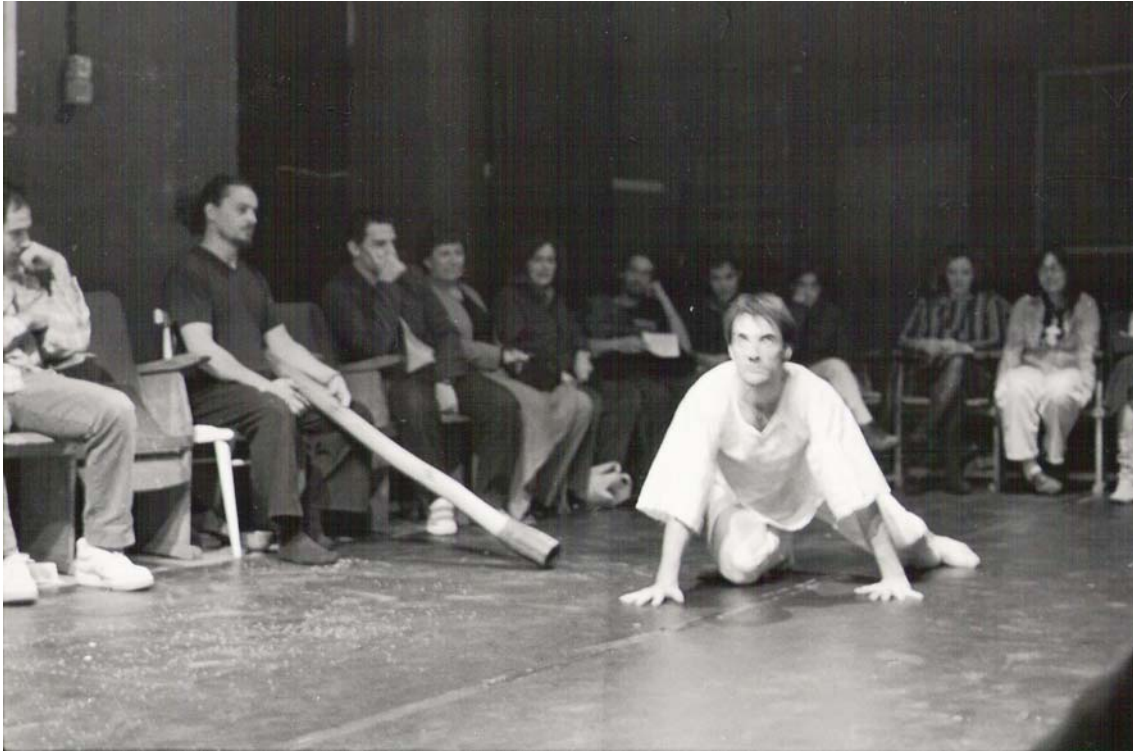
(una obra-homenatge al poeta)

Un bisou pour Antonin Artaud és un homenatge al poeta que s'ha ocupat del teatre. Aquest espectacle no ens explica una història, és com un poema que encadena imatges. El públic, l'actor i el músic es passegen a través de nou cercles (escenes), on apareixen personatges i situacions diverses.

L'obra es desenvolupa dins d'un cercle marcat per l'actor, el músic i el públic.

- Al primer cercle veiem la caiguda d'un àngel que vol jugar a ser un ésser humà, o la d'un home que és atrapat per la mort.
- Al segon cercle un boig malgirbat vol confraternitzar amb el públic. No pot parlar, el reprimeixen, el lliguen. Aconsegueix deslliurar-se i rep una revelació.
- Durant el tercer cercle un presentador martelleja l'espectador amb la seva hipocresia. Finalment ens presentarà un personatge-vedette que donarà pas al quart cercle.
- En aquest cercle s'intenta dur a terme un ritual amb personatges fantàstics.
- El cinquè cercle tracta d'un personatge que vol explicar racionalment el que acaba de passar. Aquesta conferència és una lluita on intenta mantenir la compostura davant el seu "animal", que s'imposa.
- Sisè cercle. És un fragment d'una paròdia que va escriure Artaud ("*Le Jet de sang*")
- El setè cercle mostra un militar que va recitant un fragment extret de *La política* d'Aristòtil. Aquest militar s'anirà transformant en diferents víctimes de les guerres.
- El vuitè cercle és un nen que representa l'esperança, la fugida.
- Al novè cercle es llegeix una de les darreres cartes d'Artaud i es fa una "neteja" de l'espai i dels que l'integren, donant pas al final.

Júlia Del Solar
Autora

"S'ha oblidat que el teatre és un acte sagrat que involucrat tant qui el veu com qui l'exectuta (...): un gest que es veu i que l'esperit reconstrueix en imatge val tant com un gest que es fa."

Per oferir aquest homenatge hem reunit alguns dels elements que pertanyen a l'art teatral com la música, la dansa i el text com so-veu que pertorba i agita l'espai escènic, que no aïlla el públic de la cerimònia, sinó que li'n fa partícep.

"El teatre és un producte inert en una societat també inert i buida; els textos no diuen res, son embolcalls d'accions sense contingut, el teatre ha de buscar la integració entre la quotidianitat i el misteri".

Antonin Artaud, el poeta que es va ocupar del teatre, desfà el malentès que hi pesa des del Renaixement. A través dels seus poemes, cartes, viatges, escrits-metàfores, dibuixos... podem desxifrar els enigmes que ens planteja.

"Un teatro que sap plorar però que té una consciència enorme del riure, i en el riure, una idea benfactorsa i pura de les forces de la vida..."

En aquest espectacle, que encadena imatges a l'espai, el públic, l'actor-ballerí i el músic es passegen a través de nou cercles on apareixen personatges i situacions.

Júlia, Víctor i Boris

Un bisou pour Antonin Artaud

bisou@lactalba.com

"Perdoneu la meua llibertat absoluta. Em nego a fer diferències entre els minuts de mi mateix. No accepto un esperit programat."

"On els altres proposen obres jo no pretenc res més que mostrar el meu esperit. La vida és cremar preguntes. No entenc una obra separada de la vida. No vull la creació separada"

"Els faríem riure si diguéssim que en els temps antics el teatre fou considerat com un mitjà excepcional per restablir l'equilibri perdut de les forces..."

"Car si el teatre dobla la vida, la vida dobla el veritable teatre... Aquest títol respondrà a tots els dobles del teatre que he cregut trobar al llarg de tants anys: la metafísica, la pesta, la crueltat, el reservori d'energies que constitueixen els Mites, que els homes han deixat d'encarnar, el teatre els encarna. I aquest doble l'entenc com el gran agent màgic en el qual el teatre per les seves formes no és més que la figuració, en espera que esdevingui transfiguració."

Antonin Artaud

Le Théâtre et son double

Per mi *Un bisou pour Antonin Artaud* és un poema, un homenatge, una pregunta, un somriure, donar les gràcies al mag.

Júlia Del Solar

Autora i Directora

M'ha impactat i emocionat molt l'obra. Continuament va contrastant la bogeria amb la raó. Inevitablement viag pensant que la raó sembla bogeria i que la bogeria s'assembla a allò més raonable, o diguem a allò més honest.

Lars Physant

Pintor

Cada funció és un homenatge al poeta. Durant la cerimònia oblidó l'actor i tan sols procuro presentar-li el meu respecte al mestre, construint en cada nova ocasió, amb cada nou cercle, una ofrena diferent. El públic es converteix en còmplice i s'integra a l'acció fins a formar part de l'homenatge sense que hi hagi diferències entre actor i espectador.

Un repte constant, un compromís que m'obliga a despullar-me davant del mag. Un plaer.

Boris Daussà

Intèrprete

L'obra ens ha sorprès molt, tant per la seva posada en escena com pel seu guió. Al principi costa d'assimilar el conjunt de sensacions però després fa que el cos i la ment sintonitzin amb allò que està passant davant teu. L'expressivitat de l'actor mitjançant el seu cos ens ha sorprès moltíssim.

Laia Pissabarro, Maria Bruguera, Olga Álvarez

Espectadoras

JÚLIA DEL SOLAR

Ciutat de Mèxic (Mèxic) 1957

Actriu, directora, autora i professora de teatre. Llicenciada en Pedagogia per la UNAM de Mèxic. Comença a fer teatre als set anys a la companyia de la seva mare i segueix una formació en dansa, veu, interpretació, acrobàcia i dramaturgia. D'entre els seus professors destaquen Hugo Argüelles, Oscar Zorrilla, Paco Jiménez i Rense Royaards.

El 1980-81 rep una beca de la Universitat de Veracruz i el Ministeri de Cultura d'Holanda per desenvolupar el projecte teatral "Tlacotalpan," dirigit per Rense Royaards. El 1981 es trasllada a Europa i treballa amb el *Living Theatre* i el grup *Potlach de Farasabina* a Roma. Posteriorment torna a Mèxic per formar part del grup de teatre de carrer de l'INBA, estudia també tres anys de la llicenciatura en Lletres Hispàniques.

El 1985 s'instal·la definitivament a Barcelona com integrant del projecte "Dragons" subvencionat per l'Institut del Teatre de Barcelona. Participa a l'*International Festival of Women in Experimental Theatre* amb Netta Plotski a Gales. Segueix seminaris de perfeccionament amb el *Roy Hart Theatre*, Julia Varley (Odin Teatret), Esteve Grasset, Helen Gallagher, Rogelio Rivel, Garry Leontiev i Lilo Bauer. Durant aquest període forma part del grup teatral de Johanes Vardar, i el 1987 escriu i interpreta *Un bisou pour Antonin Artaud*.

Entre els seus treballs com a directora i autora destaquen *La huída a Egipto*, *El árbol que canta*, *el pájaro que habla y el agua de oro* (adaptació de "Les mil i una nits") i "*Per molts anys, Federico*" (homenatge a Federico García Lorca). Imparteix tallers a Alemanya regularment des del 2003. Actualment dirigeix teatre i dona classes d'interpretació a Barcelona.

VÍCTOR CAROL

Barcelona (Espanya) 1966

Des del 1998, any en què descobreix el didgeridoo, la música passa a convertir-se en la seva ocupació principal, tant a nivell personal com professional. Deixa enrera una llarga experiència en el terreny de la pintura, el disseny tèxtil i la il·lustració, havent col·laborat en diversos projectes i en exposicions individuals.

Les possibilitats que li ofereix l'instrument el motiven per experimentar en diversos camps, combinant sons, diferents instruments i estils musicals. Estudia Didgeridoo amb els mestres Marc Atkins i Alan Darguen, músics de renom internacional. Ha viatjat al Japó actuant a Osaka i Kyoto. Al 2005 viatja a Austràlia per aprofundir en el seu coneixement de la cultura aborigen australiana i l'estil original de Didgeridoo. Enregistra un disc (*Didgeridoo*

Barcelona style) junt amb Artur Lanz. Participa com solista a la primera edició del *Festival Internacional de Didgeridoo*, i posteriorment amb el grup *Minimal acustic Band* i *Bazar*. És integrant i fundador de la formació *Bazar*, amb la que participa al primer festival internacional de didgeridoo celebrat a Arbúcies. Actualment compagina la seva activitat artística amb la docent impartint classes i tallers, i participant a mostres.

BORIS DAUSSÀ

Barcelona (Espanya) 1974

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona (1999). Va estudiar dansa clàssica i contemporània a Barcelona durant anys, i ha explorat el moviment i l'expressió a través del teatre corporal i visual, incloent dos anys de formació en teatre de gest a l'Escola Internacional de Mim Corporal Dramàtic de Barcelona. També és Diplomant en Infermeria (1995), especialitzant-se en Urgències i Cures Intensives (1999).

Ha treballat en diverses obres de teatre, i des del 2003 desenvolupa la majoria dels seus projectes com a actor i creador amb el grup teatral *La Calba Teatre* de qui n'és membre fundador. Les seves obres originals inclouen "*Ich Sterbe, la morte de Txèchov*", "*Looking for your own people*" i "*Poesia per a dos*" a

Barcelona. Va rebre una beca Fulbright per ampliació d'estudis artístics en el camp de la interpretació actoral i des del 2005 està basat a Nova York a on ha realitzat estudis de Master en Teatre i actualment cursa el Doctorat en Teatre al Graduate Center de CUNY (City University of New York). Actualment gaudeix d'una ajuda per a la formació de professionals de la cultura del Ministeri de Cultura d'Espanya i de la *Enhanced Chancellor's Fellowship* atorgada per CUNY per a estudis doctorals. A Nova York ha coreografiat i actuat en diversos espectacles, i l'any 2006 va estrenar el seu espectacle "*I'm a Black Transgender Buddhist*". També és professor adjunt al Departament de Teatre del Hunter College de Nova York (CUNY). És membre de la comissió de cursos de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (AADPC). Recentment ha rebut el premi Chico Kasinoir de Hunter College al mèrit acadèmic. També escriu per a revistes acadèmiques teatrals, la seva més recent publicació a Barcelona es titula "*Perspectives Escèniques a Nova York*" (Revista Pausa, núm. 26)

FITXA TÈCNICA

TÍTOL: Un bisou pour Antonin Artaud

DURADA: 1 hora aprox.

IDIOMA: Català, castellà i francès.

NECESSITATS TÈCNIQUES

LLUMS: No són necessàries per la versió exterior, és suficient amb la llum diürna.
Per a la versió dins de Teatre, s'utilitzarà una llum ambient general (amb focus o sense) a tot el cercle, incloent el públic.

SO: Música de Didgeridoo en directe

ESCENOGRAFIA: No cal muntar escenografia, però s'ha de crear el cercle amb les cadires.

ESPAI: Es requereix un espai mínim de 7 x 5 metres, incloent el cercle de cadires pel públic.
L'obra es desenvoluparà dins d'un cercle, delimitat per l'actor, el músic i el públic. Si el cercle no és possible, degut a la forma de l'espai, cal tenir present que la intenció és encerclar, rodejar aquest acte.

TÈCNICS: 1 Tècnic de llums.

PER MÉS INFORMACIÓ I CONTACTE ADRECEU-VOS A:

MARTA VILANOVA
La Calba Teatre
Producció artística
bisou@lactalba.com

c/ Siracusa 5-7, baixos
08012 – Barcelona
ESPANYA

Tel: + (34) 617 424 091
+ (34) 932 136 926

Pàgina web: <http://www.lactalba.com>
Informació de l'obra: http://www.lactalba.com/activi1bisou_mas.html